

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ผลของรหัสตัวกลางถ้อยคำต่างชนิดและระดับความหมายของคำที่มีต่อ
การจำคำของนักเรียนที่ใช้ภาษาที่หนึ่งต่างกัน

ผู้เขียน : นายเจริญ พิพิธพันธ์

สาขาวิชา : จิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2530

คณะกรรมการที่ปรึกษา : นายไสว เลี่ยมแก้ว

นางสาวโนรี ใจใส

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของรหัสตัวกลางถ้อยคำต่างชนิด และระดับความหมายของคำที่มีต่อการจำคำของนักเรียนที่ใช้ภาษาที่หนึ่งต่างกัน ตลอดจน กิจราร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสาม ซึ่งได้แก่ ภาษาที่หนึ่ง ชนิดของรหัสตัวกลางถ้อยคำ และ ระดับความหมายของคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน ประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2530 จำนวน 256 คน คือนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง 128 คน และนักเรียนที่ใช้ ภาษาหลายถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง 128 คน ทำการทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งแต่ละคน เข้ารับการทดลองเพียงครั้งเดียว นักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนสโลคคำชุดใดชุดหนึ่ง ในจำนวนสโลคคำซึ่งมี 4 ชุด คือ สโลคคำที่มีระดับความหมายสูง รหัสตัวกลางถ้อยคำ ชนิดวลี สโลคคำที่มีระดับความหมายต่ำ รหัสตัวกลางถ้อยคำชนิดวลี สโลคคำที่มีระดับ ความหมายสูง รหัสตัวกลางถ้อยคำชนิดประโยค และสโลคคำที่มีระดับความหมายต่ำ รหัสตัวกลางถ้อยคำชนิดประโยค เสนอให้เรียนโดยวิธีเรียน-สอบ วัดจำนวนครั้งการ เรียนโดยให้คะแนนครั้งการเรียนละ 1 คะแนน โดยนับจากครั้งการ เรียนแรกจนถึง ครั้งการ เรียนสุดท้ายก่อนที่จะตอบคำถามหมด 3 ครั้งการ เรียนติดต่อกัน วิเคราะห์ข้อมูล

ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแยกต่อเรียนกลุ่มสมบูรณ์ $2 \times 2 \times 2$ (ภาษาที่หนึ่ง
 × ชนิดของรหัสตัวกลางถ้อยคำ × ระดับความหมายของคำ)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนคำด้วยรหัสตัวกลางถ้อยคำชนิดประโยค ใช้จำนวน
 ครั้งการเรียนน้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนคำด้วยรหัสตัวกลางถ้อยคำชนิดวลี
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนคำซึ่งมีระดับความหมายสูง ใช้จำนวนครั้งการเรียน
 น้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนคำซึ่งมีระดับความหมายต่ำ
3. นักเรียนกลุ่มที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง ใช้จำนวนครั้งการเรียนน้อย
 กว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง
4. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างภาษาที่หนึ่งกับชนิดของรหัสตัวกลางถ้อยคำ
5. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างภาษาที่หนึ่งกับระดับความหมายของคำ
6. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างชนิดของรหัสตัวกลางถ้อยคำกับระดับความหมาย
 ของคำ
7. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างภาษาที่หนึ่ง ชนิดของรหัสตัวกลางถ้อยคำ และ
 ระดับความหมายของคำ

Thesis Title : Effects of Different Verbal Mediator-as-Codes
and Degree of Meaningfulness on Word Memory of
Different Native Language Pupils

Name : Mr. Chareon Pipittapant

Program : Educational Psychology, Academic Year 1987

Advisers : Mr. Swai Liamkaew
Miss Noree Jaisai

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate the effects of different verbal mediator-as-codes and degree of meaningfulness on word memory of different native language pupils and to determine interaction among three variable : native language, kinds of verbal mediator-as-codes and degree of meaningfulness. The samples were 256 Prathom III pupils, academic year 1987, in Narathiwat Province. There were 128 subjects who spoke Thai as their native language and 128 subjects who spoke a local Malay dialect as their native language. The experiment was conducted individually with each subject being exposed to only one treatment. The experiment involved the use of four lists of different sets of words displayed on slides. Each of the four lists represented one of the following type of

4

verbal mediator-as-codes categories : high-degree of meaningful phrase, low-degree of meaningful phrase, high-degree of meaningful sentence and low-degree of meaningful sentence. The method of presentation involved the use of the study-test method. The number of trials each subject learned to meet the criteria was measured. The ANOVA for 2 x 2 x 2 completely randomized factorial experiment (native language x kinds of verbal mediator-as-codes x degree of meaningfulness) was applied for analyzing the data.

The research results were as follows :

1. The subjects who learned words using sentence as a mediator learned faster than the subjects who did not use sentence as a mediator.
 2. The subjects who learned high-degree of meaningful words learned faster than the subjects who learned low-degree of meaningful words.
 3. The subjects whose native language was Thai learned faster than the subjects whose native language was local Malay dialect.
 4. There was no interaction effect between the native language and the kinds of verbal mediator-as-codes.
 5. There was no interaction effect between the native language and the degree of meaningfulness.
-

6. There was no interaction effect between the kinds of verbal mediator-as-codes and the degree of meaningfulness.

7. There were no interaction effects among the native language, the kinds of verbal mediator-as-codes and the degree of meaningfulness.
